

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS
ĮSTATYMAS**

2023 m. d. Nr.
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Ilgalaikės priežiūros įstatymas nustato ilgalaikės priežiūros sampratą, ilgalaikės priežiūros paslaugų rūšis, jų organizavimo ir teikimo principus, asmenis, turinčius teisę teikti ilgalaikės priežiūros paslaugas (toliau – ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas), ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjus, ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjų pareigas, ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų teises ir pareigas, ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio nustatymo, šių paslaugų organizavimo ir teikimo tvarką, ilgalaikės priežiūros paslaugų finansavimo šaltinius ir institucijų kompetenciją ilgalaikės priežiūros srityje.

2. Ilgalaikės priežiūros santykiams Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymas taikomas tiek, kiek šių santykių nereglamentuoja šis įstatymas.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Ilgalaikė priežiūra** – koordinuota ir (ar) integruota pagalba savarankiškumą praradusiems asmenims skirta asmens sveikatos priežiūros ir socialiniams poreikiams kasdieninėje veikloje tenkinti, kuria siekiama:

1) kuo ilgiau išlaikyti ir stiprinti ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo organizmo funkcinius gebėjimus, užtikrinti ligų, sveikatos sutrikimų ir socialinės atskirties prevenciją, stiprinti ir didinti ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo socialinius gebėjimus ir galimybes savarankiškai spręsti savo socialines problemas, dalyvauti visuomenės gyvenime ir taip kuo ilgiau gyventi savarankiškai ir visavertiškai;

2) didinti ilgalaikės priežiūros gavėjus prižiūrinčių asmenų galimybes derinti asmeninį gyvenimą ir ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo priežiūrą, patenkinti kitų šeimos narių interesus ir poreikius, pailsėti nuo nuolatinio ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo priežiūros, dalyvauti darbo rinkoje ir socialiniame gyvenime.

2. **Ilgalaikės priežiūros paslaugos** – šio įstatymo nustatyta tvarka koordinuotai teikiamos asmens sveikatos priežiūros ir socialinės paslaugos asmens gyvenamojoje vietoje, dienos socialinės globos įstaigoje ar (ir) įstaigoje (įmonėje), kuriose asmuo ugdomi ar dirba, arba integruotai teikiamos stacionarioje ilgalaikės priežiūros įstaigoje, turinčioje šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą stacionarinės ilgalaikės priežiūros licenciją.

3. **Stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų įstaiga** (toliau – stacionariųjų IPP įstaiga) – Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs juridinis asmuo ar kita organizacija, jos padalinys, šiame įstatyme nustatyta tvarka įgijęs teisę teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas Lietuvoje.

4. **Ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjai** – asmenys, kuriems šio įstatymo nustatyta tvarka nustatytas ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikis.

5. **Ilgalaikės priežiūros paslaugų dienos centras** – Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs juridinis asmuo ar kita organizacija, jos padalinys, turintis licenciją Lietuvoje teikti institucinę socialinę globą

(dienos) vaikams su negalia, suaugusiems asmenims su negalia ir senyvo amžiaus asmenims, kuriame šiuo įstatymu nustatyta tvarka užtikrinamos ambulatorinės slaugos paslaugos namuose.

6. **Prižiūrintis asmuo** – ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo sutuoktinis, sugyventinis, partneris, kai partnerystė įregistruota įstatymų nustatyta tvarka (toliau – partneris), tėvai (įtėviai), vaikai (įvaikiai), broliai (įbroliai), seserys (įseserės), seneliai, vaikaičiai ir jų sutuoktiniai, sugyventiniai ar kiti asmenys, kurie prižiūri ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėją.

7. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos socialines paslaugas ir sveikatos sistemą reglamentuojančiuose įstatymuose ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas).

3 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų organizavimo ir teikimo principai

Ilgalaikės priežiūros paslaugos organizuojamos ir teikiamos laikantis šių principų:

1) prieinamumo – ilgalaikės priežiūros paslaugos organizuojamos taip, kad būtų sudaryta galimybė šias paslaugas gauti kuo arčiau asmens gyvenamosios vietos;

2) tinkamumo – asmeniui skiriamos ir teikiamos tokios ilgalaikės priežiūros paslaugos, kurios atitinka asmens ir juos prižiūrinčių asmenų interesus bei nustatytus poreikius;

3) veiksmingumo – ilgalaikės priežiūros paslaugos teikiamos siekiant užtikrinti paslaugų kokybę ir efektyvumą, ilgalaikės priežiūros gavėjų poreikius ir interesus;

4) bendradarbiavimo – ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimas grindžiamas ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjų, asmens, prižiūrinčių asmenų, šeimos, bendruomenės, organizacijų, atstovaujančių socialinių grupių interesus ir teises, įstaigų, socialinių paslaugų teikėjų, asmens sveikatos priežiūros įstaigų, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų bendradarbiavimu bei tarpusavio pagalba;

5) kompleksiskumo – ilgalaikės priežiūros paslaugos teikiamos pagal visapusiškai įvertintus individualius asmens (jo šeimos, prižiūrinčių asmenų) poreikius, derinant jas su kitomis paslaugomis ir prižiūrinčių asmenų pagalba.

6) asmens garbės ir orumo apsaugos – ilgalaikės priežiūros paslaugos teikiamos gerbiant kiekvieno asmens (kiekvienos šeimos) teisę į laisvą apsisprendimą, pripažįstant visus asmenis (visas šeimas), kuriems (kurioms) reikia pagalbos, nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos ir kt.

4 straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

Asmens duomenys ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimo tikslais tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir Reglamentu (ES) 2016/679, jų saugojimo terminai nustatomi šio įstatymo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose.

5 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų rūšys ir teikėjai

1. Ilgalaikės priežiūros paslaugos skirstomos į:

1) ambulatorines, teikiamas koordinuotai asmens gyvenamojoje vietoje ar (ir) įstaigoje (įmonėje), kuriose asmuo ugdomi, dirba (toliau – namai) arba ilgalaikės priežiūros paslaugų dienos centre;

2) stacionarines – teikiamas stacionarinių IPP įstaigoje.

2. Ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugos apima koordinuotai teikiamas ambulatorines slaugos paslaugas asmens namuose ir pagalbos į namus, dienos socialinės globos asmens namuose ir dienos socialinės globos centre ir laikino atokvėpio paslaugas. Ambulatorines ilgalaikės priežiūros paslaugas kartu koordinuotai teikia asmens sveikatos priežiūros įstaigos, Sveikatos priežiūros įstaigų įstatyme nustatyta tvarka įgijusios teisę teikti ambulatorines slaugos paslaugas namuose ir socialinių paslaugų teikėjai, Socialinių paslaugų įstatymo nustatyta tvarka turintys licenciją teikti socialinę globą ar teisę teikti akredituotą socialinę priežiūrą ir (ar) socialinių paslaugų teikėjai (toliau kartu –

ambulatorinių IPP teikėjai).

3. Stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugos apima integruotai teikiamas sveikatos apsaugos ministro nustatytos apimties asmens sveikatos priežiūros paslaugas ir ilgalaikės arba trumpalaikės socialinės globos paslaugas stacionarinių IPP įstaigoje.

6 straipsnis. Asmens sveikatos priežiūros specialistų teisėta praktika

Asmens sveikatos priežiūros specialistų, dirbančių stacionarinių IPP įstaigose, darbas, jei jų vykdomos pagrindinės funkcijos susijusios su asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo veikla, prilyginama teisėtai asmens sveikatos priežiūros praktikai arba slaugos praktikai asmens sveikatos priežiūros įstaigoje.

II SKYRIUS

TEISĖ TEIKTI STACIONARINES ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS PASLAUGAS

7 straipsnis. Licencijos teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas išdavimas ir atsisakymas išduoti šią licenciją

1. Stacionarinių IPP įstaiga stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas gali teikti tik turėdama licenciją teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas (toliau – IPP licencija). Stacionarinių IPP įstaiga stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas turi teisę teikti tik konkrečiais IPP licencijoje nurodytais adresais, nurodytai paslaugų gavėjų grupei ir ne didesniam nei IPP licencijoje nurodytam stacionarinių ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų skaičiui.

2. IPP licencija gali būti išduodama, kai įstaiga atitinka visas išvardytas sąlygas:

1) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro patvirtintus reikalavimus stacionarinėms ilgalaikės priežiūros paslaugoms, patalpoms (privalomų turėti patalpų paskirčiai, jų įrengimui), galimų gyventi viename kambaryje stacionarinių ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų skaičiui, minimaliam gyvenamajam plotui, stacionarinių ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų grupei, stacionarinių IPP įstaigos personalo struktūrai, skaičiui ir darbo krūviams;

2) Vyriausybės ir (arba) jos įgaliotos institucijos nustatytus reikalavimus privalomam turėti asmeninės apsaugos priemonių ir kitų priemonių, būtinų veiklos vykdymui užtikrinti sąrašui, kiekiui ir laikotarpiui kuriam sukauptų šių priemonių turi pakakti nepertraukiamai stacionarinių IPP įstaigų veiklai užtikrinti;

3) per pastaruosius vienus metus iki prašymo išduoti IPP licenciją pateikimo dienos:

a) įstaigai nebuvo panaikintos anksčiau įgytos licencijos teikti socialinę globą pagal Socialinių paslaugų įstatymą ir (ar) licencijos asmens sveikatos priežiūros veiklai pagal Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymą ar IPP licencijos galiojimas, išskyrus atvejus, kai IPP licencijos galiojimas buvo panaikintas šio įstatymo 8 straipsnio 6 dalies 2 ir (ar) 4 punktuose nustatytu pagrindu;

b) įstaigos vadovams ar kitiems atsakingiems asmenims nebuvo du kartus ir daugiau paskirta administracinė nuobauda už anksčiau teiktų socialinės globos, asmens sveikatos priežiūros ar stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimą neturint licencijos ar nesilaikant licencijuojamos veiklos sąlygų.

3. Įstaiga, siekianti gauti IPP licenciją (toliau – pareiškėjas), Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai pavaldžiai institucijai (toliau – licencijuojanti institucija) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro tvirtinamų stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų licencijavimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nustatyta tvarka teikia prašymą išduoti IPP licenciją ir kitus dokumentus, patvirtinančius atitiktį šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems reikalavimams.

4. Licencijuojanti institucija, nustatiusi, kad pateikti ne visi dokumentai, nurodyti šio straipsnio 3 dalyje, ir (arba) prašyme, ir (arba) dokumentuose pateikta ne visa ir (arba) netiksli informacija, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos nurodo šiuos trūkumus

pareiškėjui ir nurodo, kad per Taisyklėse nustatytą terminą, ne trumpesnę kaip 10 darbo dienų, jų nepašalinus prašymas nebus nagrinėjamas ir pareiškėjas prašymą turės teikti iš naujo.

5. Licencijuojanti institucija IPP licenciją išduoda arba motyvuotai atsisako ją išduoti ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos. Į šioje dalyje nurodytą terminą neįskaičiuojamas šio straipsnio 5 dalyje nurodytas trūkumų šalinimo terminas.

6. Licencijuojanti institucija atsisako išduoti IPP licenciją, jeigu pareiškėjas neatitinka reikalavimų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, ir neįvykdo licencijuojančios institucijos reikalavimo ištaisyti šiuos trūkumus per licencijuojančios institucijos nustatytą terminą.

7. Licencijuojanti institucija sprendimą dėl IPP licencijos išdavimo arba sprendimą dėl atsisakymo išduoti IPP licenciją pareiškėjui Taisyklių nustatyta tvarka pateikia ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo dėl IPP licencijos išdavimo ar dėl atsisakymo išduoti IPP licenciją priėmimo dienos.

8. Stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugos turi būti pradėdamos teikti per 12 mėnesių nuo IPP licencijos išdavimo dienos.

9. IPP licencija išduodama neterminuotai.

8 straipsnis. IPP licencijos galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Licencijuojanti institucija, nustačiusi, kad stacionarių IPP įstaiga teikia stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas, neatitinkančias šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų, išskyrus kai jų nesilaikymas kelia realų pavojų ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų sveikatai ir gyvybei, Taisyklių nustatyta tvarka pateikia stacionarių IPP įstaigai įspėjimą, kuriame nurodo reikalavimą per įspėjime nustatytą terminą pašalinti pažeidimus ir kad jų nepašalinus IPP licencija bus sustabdyta. Terminas nustatytiems pažeidimams pašalinti, kuris negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo įspėjimo gavimo dienos, įspėjime nustatomas pagal pažeidimo pobūdį Taisyklėse nustatyta tvarka.

2. Licencijuojanti institucija sustabdo IPP licencijos galiojimą, jeigu stacionarių IPP įstaiga, gavusi įspėjimą su reikalavimu pašalinti stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų pažeidimus, per nurodytą terminą šių pažeidimų nepašalina, taip pat kai nustatomi stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų pažeidimai, kurie kelia realų pavojų ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų sveikatai ir gyvybei.

3. IPP licencijos galiojimo sustabdymo terminas, kuris negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai nuo įspėjimo laikotarpio pabaigos, nustatomas pagal pažeidimo pobūdį Taisyklėse nustatyta tvarka.

4. Tais atvejais, kai stacionarių IPP įstaiga, gavusi įspėjimą su reikalavimu pašalinti šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų patalpoms pažeidimus, per nurodytą terminą šių pažeidimų nepašalina, IPP licencija stabdoma tik stacionarių IPP įstaigos veiklos vietos adresu, kuriame tie pažeidimai nustatyti.

5. IPP licencijos galiojimo sustabdymo laikotarpiu stacionarių IPP įstaigai leidžiama teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas tik tais atvejais, kai nustatyti pažeidimai nekelia grėsmės stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų interesams ir saugumui. Į stacionarių IPP įstaigą, kurios IPP licencijos galiojimas yra sustabdytas, nauji stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjai nepriimami iki tol, kol bus panaikintas IPP licencijos galiojimo sustabdymas.

6. Licencijuojanti institucija panaikina IPP licencijos galiojimą, jeigu:

1) sustabdžius IPP licencijos galiojimą, stacionarių IPP įstaiga per IPP licencijos galiojimo sustabdymo terminą nustatytų pažeidimų nepašalina;

2) per šio įstatymo 7 straipsnio 9 dalyje nustatytą laikotarpį stacionarių IPP įstaiga nepradėjo teikti stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų;

3) kai stacionarių IPP įstaiga likviduojama;

4) stacionarių IPP įstaigai pateikus prašymą panaikinti IPP licencijos galiojimą;

5) IPP licencijos galiojimo sustabdymo laikotarpiu stacionariųjų IPP įstaiga teikia stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas, kai nustatyti pažeidimai kelia grėsmę stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų interesams ir saugumui.

7. Kai sustabdytas IPP licencijos galiojimą dėl šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų patalpoms stacionariųjų IPP įstaiga per nurodytą terminą nepašalina pažeidimų, susijusių su keliamais reikalavimais patalpoms, IPP licencijos galiojimas panaikinamas tik veiklos vietos adresu, kuriame tie pažeidimai nustatyti.

8. Licencijuojanti institucija apie stacionariųjų IPP įstaigai įteiktą išpėjimą su reikalavimu pašalinti stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje, pažeidimus ir šių pažeidimų pašalinimą ar numatomą IPP licencijos galiojimo sustabdymą, ar numatomą panaikinti IPP licencijos galiojimą ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų privalo informuoti savivaldybę, kurios teritorijoje stacionariųjų IPP įstaiga teikia stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas, ir savivaldybes, kurių gyventojai šias paslaugas gauna.

9. Jei IPP licencijos galiojimas panaikinamas šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu, licencijuojanti institucija likus 30 kalendorinių dienų iki šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodyto termino pabaigos Taisyklių nustatyta tvarka pateikia stacionariųjų IPP įstaigai išpėjimą, kad iki šio straipsnio 6 dalies 2 punkte nurodyto termino pabaigos nepradėjus teikti stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų IPP licencijos galiojimas bus panaikintas.

10. Apie IPP licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą licencijuojanti institucija per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos Taisyklių nustatyta tvarka informuoja stacionariųjų IPP įstaigą.

11. Stacionariųjų IPP įstaiga kartu su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Sveikatos apsaugos ministerija, savivaldybe, priėmusia sprendimą dėl stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimo konkrečiam ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjui, arba, jeigu tokį sprendimą priėmė ne savivaldybė, gyvenamosios vietos savivaldybe ir savivaldybe, kurios teritorijoje veikia stacionariųjų IPP įstaiga, koordinuoja ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjams reikalingų ir geriausiai jų stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikius atitinkančių paslaugų tęstinumo užtikrinimą ir interesų apsaugą, kai išpėjimo dėl IPP licencijos galiojimo sustabdymo ar IPP licencijos galiojimo sustabdymo laikotarpiu yra draudžiama teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas arba panaikinamas stacionariųjų IPP įstaigos IPP licencijos galiojimas, arba nustatoma, kad stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiamos neturint IPP licencijos.

9 straipsnis. Informacijos apie IPP licencijas skelbimas

Licencijuojanti institucija informaciją apie IPP licencijos išdavimą, jos galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo atitinkamo sprendimo priėmimo dienos paskelbia Licencijų informacinėje sistemoje Taisyklėse nustatyta tvarka.

III SKYRIUS

ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS PASLAUGŲ TEIKĖJŲ PAREIGOS, ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS PASLAUGŲ GAVĖJŲ TEISĖS IR PAREIGOS

10 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjų pareigos

1. Ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjai privalo:
 - 1) teikti kokybiškas ilgalaikės priežiūros paslaugas, atitinkančias ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjo ir prižiūrinčio asmens poreikius;
 - 2) pildyti ir saugoti ilgalaikės priežiūros dokumentus socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;
 - 3) užtikrinti lygias ilgalaikės priežiūros gavėjų teises į teikiamas ilgalaikės priežiūros

paslaugas;

4) saugoti konfidencialius asmens duomenis, išskyrus atvejus, kai ilgalaikės priežiūros paslaugas teikianti įstaiga įstatymų nustatyta tvarka privalo pateikti informaciją apie ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėją arba kai ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjas duoda sutikimą skelbti konfidencialią informaciją;

5) informuoti savivaldybę, kurios teritorijoje ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas vykdo veiklą, apie teikiamas ilgalaikės priežiūros paslaugas, jų kainas, vietų skaičių ir galimų aptarnauti gavėjų skaičių, šią informaciją viešinti ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjo interneto svetainėje.

6) teisės aktų nustatytais atvejais valstybės institucijoms ir įstaigoms teikti informaciją, susijusią su ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimu

2. Stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjai, be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pareigų, taip pat privalo:

1) ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimo metu užtikrinti būtinąją medicinos pagalbą ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjams sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

2) Elektroninės sveikatos paslaugų ir bendradarbiavimo informacinės sistemos (toliau – ESPBI IS) veiklą reguliuojančių teisės aktų nustatyta tvarka sudaryti sutartį dėl naudojimosi ESPBI IS ir ESPBI IS pildyti elektroninius dokumentus bei teikti jų duomenis į ESPBI IS;

3) Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo nustatyta tvarka mokėti įmokas, reikalingas pacientų sveikatai padarytai žalai (turtinei ir neturtinei) atlyginti, į Vyriausybės įgaliotos institucijos administruojamą sąskaitą, kurioje kaupiamos asmens sveikatos priežiūros įstaigų ir ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiančių įstaigų įmokos pacientų sveikatai padarytai žalai atlyginti;

4) socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrų nustatyta tvarka informuoti savivaldybę apie stacionariųjų IPP įstaigoje esančias laisvas vietas, skirtas ilgalaikės priežiūros gavėjams;

5) priimti į įstaigoje esančias laisvas vietas savivaldybės nukreiptus ilgalaikės priežiūros gavėjus;

6) užtikrinti ilgalaikės priežiūros gavėjams pacientų teises, nurodytas Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatyme, tiek, kiek jos neprieštarauja šiam įstatymui;

7) laikytis užkrečiamųjų ligų profilaktiką ir kontrolę reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų;

8) laikytis profesinės etikos reikalavimų;

9) duomenis apie asmenims teikiamas ilgalaikės priežiūros paslaugas teikti į Socialinės paramos šeimai informacinę sistemą (toliau – SPIS);

10) teikti paslaugas, atitinkančias šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytus reikalavimus, ir tik IPP licencijoje nurodytu veiklos patalpų adresu (adresais), nurodytai stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų grupei ir nedidesniam nei IPP licencijoje nurodytam stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjų skaičiui;

11) pradėjus teikti stacionarines ilgalaikės priežiūros paslaugas, numatytas išduotoje IPP licencijoje, šių paslaugų teikimo pradžią deklaruoti Taisyklėse nustatyta tvarka;

12) leisti licencijuojančiai institucijai įstaigos veiklos vietoje tikrinti, kaip laikomasi licencijuojamos veiklos sąlygų.

3. Ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas, teikiantis koordinuotas ambulatorines ilgalaikės priežiūros paslaugas, be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pareigų, privalo vykdyti ir kitas Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose socialinės apsaugos ir asmens sveikatos priežiūros veiklą, nustatytas pareigas.

11 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros gavėjų teisės ir pareigos

1. Ilgalaikės priežiūros gavėjai turi teisę:

a) šio įstatymo nustatyta tvarka gauti kokybiškas ilgalaikės priežiūros paslaugas;

b) pasirinkti ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiančią įstaigą socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrų nustatyta tvarka;

c) iš valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų ir ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjų gauti informaciją apie ilgalaikės priežiūros paslaugas, šių paslaugų teikimo sąlygas, tvarką, ilgalaikės priežiūros paslaugų laukimo eiles;

d) gauti ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimo metu sveikatai padarytos žalos atlyginimą Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo nustatyta tvarka;

e) turi kitas teises, numatytas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytuose įstatymuose tiek, kiek jos neprieštarauja šiam įstatymui.

2. Ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjai turi pacientų pareigas, nurodytas Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatyme, tiek, kiek jos neprieštarauja šiam įstatymui.

12 straipsnis. Skundų, susijusių su ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimu ir teikimu (išskyrus dėl sveikatai padarytos žalos atlyginimo), nagrinėjimo tvarka

1. Asmuo, jo atstovas pagal įstatymą arba pagal pavedimą (toliau – atstovas) arba asmenį prižiūrintis asmuo, sprendimus dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio nustatymo, skyrimo, asmens finansinių galimybių mokėti už paslaugas įvertinimo gali skusti sprendimą priėmusiai įstaigai per 30 kalendorinių dienų nuo sprendimo gavimo dienos Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjas, jo atstovas ar asmenį prižiūrintis asmuo turi teisę Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka paduoti skundą ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjui, kuris, jo manymu, pažeidė jo teises teikiant ilgalaikės priežiūros paslaugas, išskyrus atvejus, kai dėl jo teisių pažeidimo padaryta žala, dėl kurios atlyginimo kreipiamasi Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjas, jo atstovas ar asmenį prižiūrintis asmuo:

1) nesutinkantis su stacionarios IPP įstaigos sprendimu dėl jo teisių teikiant stacionarias ilgalaikės priežiūros paslaugas pažeidimo per 30 dienų nuo stacionarios IPP įstaigos sprendimo gavimo dienos su skundu turi teisę kreiptis į licencijuojančią instituciją;

2) nesutinkantis su ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiančios asmens sveikatos priežiūros įstaigos sprendimu dėl jo teisių teikiant ambulatorines slaugos paslaugas namuose pažeidimo, per 30 dienų nuo įstaigos sprendimo gavimo dienos, su skundu turi teisę kreiptis į Valstybinę akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnybą prie Sveikatos apsaugos ministerijos, dėl jo pažeistų teisių, susijusių su paslaugų kompensavimu Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšomis – į Valstybinę ligonių kasą prie Sveikatos apsaugos ministerijos;

3) nesutinkantis su ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiančio socialinių paslaugų teikėjo sprendimu dėl jo teisių teikiant pagalbos į namus, dienos socialinės globos asmens namuose ir laikino atokvėpio paslaugas pažeidimo, per 30 dienų nuo socialinių paslaugų teikėjo sprendimo gavimo dienos su skundu turi teisę kreiptis į licencijuojančią instituciją.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjas, jo atstovas ar asmenį prižiūrintis asmuo turi teisę kreiptis tiesiai į teismą, taip pat skusti teismui šioje dalyje nurodytų institucijų veiksmus ar neveikimą nagrinėjant jo skundą.

5. Detali skundų pateikimo ir nagrinėjimo savivaldybėje, pirminės ambulatorinės asmens sveikatos priežiūros paslaugas teikiančioje asmens sveikatos priežiūros įstaigoje (toliau – pirminės sveikatos priežiūros įstaiga), stacionarinių IPP įstaigoje, licencijuojančioje institucijoje tvarka nustatoma socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro.

IV SKYRIUS

ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS PASLAUGŲ POREIKIO NUSTATYMAS, PASLAUGŲ ORGANIZAVIMAS IR TEIKIMAS

13 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio nustatymas ir šių paslaugų skyrimas

1. Dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio nustatymo ir skyrimo asmuo arba jo atstovas

arba asmenį prižiūrintis asmuo kreipiasi į pirminės sveikatos priežiūros įstaigą arba į gyvenamosios vietos savivaldybę. Ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikis nustatomas individualiai pagal asmens sveikatos būklę, asmens savarankiškumą, galimybes savarankiškumą ugdyti ar kompensuoti asmens interesus ir poreikius atitinkančiomis ilgalaikės priežiūros paslaugomis, kurių poreikio vertinimo tvarką ir kriterijus nustato socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrai.

2. Ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikis įvertinamas ir sprendimas skirti ilgalaikės priežiūros paslaugas priimamas ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo asmens kreipimosi į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įstaigas dėl ilgalaikės priežiūros poreikio nustatymo ir skyrimo dienos. Sprendimą skirti ilgalaikės priežiūros paslaugas priima:

1) pirminės sveikatos priežiūros įstaiga dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų dalies – ambulatorinių slaugos paslaugų skyrimo;

2) savivaldybės institucija dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų dalies – ambulatorinių socialinių paslaugų skyrimo;

3) savivaldybės institucija dėl stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimo.

3. Išskirtiniais atvejais, kai kyla grėsmė asmens saugumui ir (ar) sveikatai ir asmeniui neatidėliotinai reikalingos ilgalaikės priežiūros paslaugos, dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimo asmuo ar jo atstovas arba asmenį prižiūrintis asmuo gali kreiptis tiesiogiai į ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėją. Šiuo atveju ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas iš karto pradeda teikti ilgalaikės priežiūros paslaugas, atlieka ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio vertinimą ir ne vėliau kaip per 3 kalendorines dienas nuo ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimo pradžios asmens prašymą bei ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikio vertinimo išvadas pateikia asmens gyvenamosios vietos savivaldybei ar (ir) pirminės sveikatos priežiūros įstaigai. Ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas, negalintis iš karto suteikti ilgalaikės priežiūros paslaugų, privalo asmenį nukreipti į kitą šias paslaugas galinčią suteikti ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėją.

14 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų organizavimas ir teikimas

1. Ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimą organizuoja savivaldybė socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrų nustatyta tvarka.

2. Ilgalaikės priežiūros paslaugos ilgalaikės priežiūros paslaugų gavėjui turi būti pradėtos teikti ne vėliau kaip per 20 darbo dienas nuo sprendimo dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju, kai šios paslaugos pradėtos teikti iš karto, ir teikiamos socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrų nustatyta tvarka, kol asmuo turi nustatytą ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikį. Jei per šioje dalyje nurodytą terminą dėl objektyvių priežasčių nėra galimybės asmeniui suteikti paskirtų stacionarių ilgalaikės priežiūros paslaugų, paskirtų paslaugų laukimo laikotarpiu asmeniui skiriamos ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugos, jei laukimo laikotarpyje nėra galimybių suteikti ir šių paslaugų, asmeniui garantuojamos būtinos asmens sveikatos priežiūros ir (ar) socialinės paslaugos, bent iš dalies užtikrinančios nustatytą ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikį.

3. Teikiant ilgalaikės priežiūros paslaugas socialinės apsaugos ir darbo ir sveikatos apsaugos ministrų nustatyta tvarka, ne rečiau kaip vieną kartą metus arba pasikeitus ilgalaikės priežiūros gavėjo sveikatos būklei, asmens poreikiams ar (ir) socialinėms aplinkybėms, ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjas organizuoja asmens ilgalaikės priežiūros poreikio vertinimą iš naujo, siekiant nustatyti, ar teikiamos ilgalaikės priežiūros paslaugos yra veiksmingos ir ar išlieka jų teikimo poreikis. Šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nurodytiems subjektams nustatčius, kad teikiamos ilgalaikės priežiūros paslaugos yra neveiksmingos arba reikalingos kitokios rūšies ilgalaikės priežiūros paslaugos arba nebėra ilgalaikės priežiūros poreikio, šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai pagal kompetenciją priima sprendimą dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų rūšies keitimo arba jų nutraukimo.

3. Ilgalaikės priežiūros atokvėpio paslaugos teikiamos socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka.

INSTITUCIJŲ KOMPETENCIJA ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS SRITYJE

15 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros valdymo ir priežiūros subjektai

Ilgalaikės priežiūros paslaugų valdymą ir priežiūrą pagal savo kompetenciją įgyvendina:

- 1) Socialinės apsaugos ir darbo ministerija;
- 2) Sveikatos apsaugos ministerija;
- 3) savivaldybės;
- 4) licencijuojanti institucija;
- 5) Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetas.

16 straipsnis. Valstybės institucijų kompetencija

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Sveikatos apsaugos ministerija kartu:

- 1) formuoja ilgalaikės priežiūros valstybės politiką, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą;
- 2) nustato ilgalaikės priežiūros paslaugų mastą ir apimtį ir įvertinusi Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto rekomendacijas planavimo dokumentuose numato ilgalaikės priežiūros užtikrinimo ir (ar) plėtros priemones;
- 3) analizuoja ir vertina ilgalaikės priežiūros paslaugų kokybę ir prieinamumo situaciją šalyje ir teikia savivaldybėms siūlymus dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų planavimo, organizavimo ir prieinamumo užtikrinimo;
- 4) tvirtina ilgalaikės priežiūros plėtros strategiją;
- 5) pagal nustatytą ilgalaikės priežiūros paslaugų mastą ir apimtį atsižvelgus į Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto rekomendacijas organizuoja ilgalaikės priežiūros finansavimo užtikrinimą;
- 6) atlieka kitas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose ilgalaikę priežiūrą, nustatytas funkcijas.

17 straipsnis. Savivaldybių kompetencija

Savivaldybės:

- 1) organizuoja ir koordinuoja ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimą;
- 2) užtikrina ilgalaikės priežiūros paslaugų prieinamumą savivaldybės gyventojams;
- 3) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka sudaro sutartis su ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjais dėl šių paslaugų finansavimo ir šiame įstatyme nustatyta tvarka finansuoja asmeniui suteiktas ilgalaikės priežiūros paslaugas, išskyrus Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšomis ar privačiai asmens lėšomis finansuojamas paslaugas;
- 4) analizuoja ir įvertina duomenis apie savivaldybės gyventojų sveikatos būklę, socialinę situaciją ir gyventojų demografinės struktūros kitimo tendencijas įtakančias ilgalaikės priežiūros paslaugų poreikį, planuoja šių paslaugų mastą, teikia duomenis valstybės institucijoms, formuojančioms ir koordinuojančioms ilgalaikės priežiūros politiką;
- 5) skelbia informaciją apie savivaldybės teritorijoje ilgalaikės priežiūros paslaugas teikiančius ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjus, ilgalaikės priežiūros paslaugų skyrimo ir finansavimo sąlygas, kainas ir paslaugų apmokėjimo tvarką;
- 6) teikia duomenis Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai ir Sveikatos apsaugos ministerijai apie savivaldybės gyventojams skirtas, teikiamas ar neskirtas ilgalaikės priežiūros paslaugas, išlaidas šioms paslaugoms apmokėti;
- 7) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka administruoja ilgalaikės priežiūros paslaugoms skiriamas valstybės biudžeto lėšas;
- 8) nustato ilgalaikės priežiūros paslaugų finansavimo poreikį savivaldybėje, koordinuoja šių lėšų panaudojimą;
- 9) Valstybės duomenų agentūrai teikia informaciją pagal socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka suderintą rodiklių sąrašą.

18 straipsnis. Licencijuojanti institucija

Licencijuojanti institucija:

- 1) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka kontroliuoja, kaip ūkio subjektai laikosi stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugas reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, vertina ilgalaikės priežiūros paslaugų kokybę;
- 2) atlieka finansinę bei ekonominę ilgalaikės priežiūros paslaugoms finansuoti skirtų lėšų, išskyrus lėšas iš Privalomo sveikatos draudimo fondo biudžeto, naudojimo ir ilgalaikės priežiūros paslaugų struktūros, prieinamumo bei kokybės kitimo tendencijų analizę ir teikia siūlymus dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų teikimo tobulinimo;
- 3) pagal kompetenciją teikia siūlymus dėl ilgalaikės priežiūros veiklą reglamentuojančių teisės aktų;
- 4) atlieka kitas ilgalaikę priežiūrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytas funkcijas.

19 straipsnis. Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos:

- 1) socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka bendradarbiauja su licencijuojančia institucija vertinant stacionariųjų ilgalaikės priežiūros paslaugų kokybę;
- 2) pagal kompetenciją teikia siūlymus dėl ilgalaikės priežiūros veiklą reglamentuojančių teisės aktų.

20 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto kompetencija

1. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetas:
 - 1) svarsto ir nagrinėja ilgalaikės priežiūros įgyvendinimo ir plėtros klausimus;
 - 2) teikia socialinės apsaugos ir darbo ministerijai ir sveikatos apsaugos ministerijai rekomendacijas dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų finansavimo apimties ir finansavimo šaltinių;
 - 3) teikia socialinės apsaugos ir darbo ministerijai ir sveikatos apsaugos ministerijai siūlymus dėl ilgalaikės priežiūros paslaugų struktūros ir masto;
 - 4) teikia socialinės apsaugos ir darbo ministerijai ir sveikatos apsaugos ministerijai siūlymus dėl ilgalaikę priežiūrą reglamentuojančių teisės aktų tobulinimo;
 - 5) rengia ir kiekvienais metais teikia Vyriausybei savo veiklos ataskaitą apie ilgalaikės priežiūros sistemos veikimą bei rekomendacijas sistemos tobulinimui;
 - 6) nagrinėja ir teikia siūlymus dėl kitų su ilgalaikę priežiūra susijusių klausimų;
 - 7) atlieka ilgalaikės priežiūros sistemos veikimo stebėseną.
2. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetas turi teisę:
 - 1) gauti iš Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Sveikatos apsaugos ministerijos, savivaldybių, įstaigų, įmonių, organizacijų įstatymų, kitų teisės aktų projektus bei kitą informaciją, reikalingą šiame įstatyme nustatytoms funkcijoms vykdyti;
 - 2) dalyvauti svarstant ilgalaikės priežiūros klausimus Vyriausybėje, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijoje ir Sveikatos apsaugos ministerijoje, savivaldybėje, kitose įstaigose.
3. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetą sudaro:
 - 1) keturi valstybės institucijų atstovai – po vieną Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Sveikatos apsaugos ministerijos, Finansų ministerijos, Vyriausybės kanceliarijos,;
 - 2) du savivaldybių asociacijos deleguoti atstovai;
 - 3) trys ilgalaikės priežiūros teikėjų interesus atstovaujančių organizacijų atstovai, iš kurių vienas turi būti asmens sveikatos priežiūros įstaigų organizacijų atstovas ir vienas socialinių paslaugų teikėjų organizacijų atstovas, užtikrinantys stacionariųjų ir ambulatorinių ilgalaikės priežiūros paslaugų teikėjų interesų atstovavimą;
 - 4) du ilgalaikės priežiūros gavėjų interesus atstovaujančių organizacijų (pacientų, neįgaliųjų ir kt.) atstovai;

5) vienas aukštųjų mokyklų, rengiančių specialistus, dalyvaujančius ilgalaikės priežiūros paslaugų teikime atstovas.

3. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetas yra kolegiali patariamoji institucija, neturinti juridinio asmens statuso, kurią sudaro, jos sudėtį ir nuostatus tvirtina Vyriausybė. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komitetas sudaromas keturių metų kadencijai. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto nariu asmuo gali būti skiriamas ne ilgiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto sudarymo tvarka nustatoma Ilgalaikės priežiūros stebėsenos komiteto nuostatuose.

VI SKYRIUS

ILGALAIKĖS PRIEŽIŪROS PASLAUGŲ FINANSAVIMAS

21 straipsnis. Ilgalaikės priežiūros paslaugų finansavimas

1. Ilgalaikės priežiūros finansavimo šaltiniai yra:

- 1) valstybės biudžeto lėšos;
- 2) savivaldybių biudžetų lėšos;
- 3) privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšos;
- 4) asmens mokėjimo už ilgalaikės priežiūros paslaugas lėšos;
- 5) Europos Sąjungos ir kitos tarptautinės paramos lėšos;
- 6) kiti finansavimo šaltiniai.

2. Ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugas sudarančios asmens sveikatos priežiūros paslaugos finansuojamos iš Privalomo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšų ir yra apmokamos Sveikatos draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Ambulatorinės ilgalaikės priežiūros paslaugas sudarančios socialinės paslaugos ir stacionarinės ilgalaikės priežiūros paslaugos finansuojamos valstybės biudžeto, savivaldybės biudžetų, asmens mokėjimo lėšomis Socialinių paslaugų įstatymo nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.
2. Socialinės apsaugos ir darbo ministras ir sveikatos apsaugos ministras iki 2023 m. lapkričio 1d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

23 straipsnis. Įstatyme nustatyto galiojančio teisinio reguliavimo ex post vertinimas

1. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir Sveikatos apsaugos ministerija atlieka šiame įstatyme nustatyto galiojančio teisinio reguliavimo ex post vertinimą (toliau – ex post vertinimas).
2. Atliekant ex post vertinimą, turi būti įvertinta, ar asmenys, kuriems buvo nustatytas ilgalaikės priežiūros poreikis, gavo ilgalaikės priežiūros paslaugas (paslaugų prieinamumas) ir ar jas gavo per šiame įstatyme nustatytus terminus.
3. Ex post vertinimo laikotarpis – 3 metai nuo šio įstatymo įsigaliojimo datos.
4. Ex post vertinimas turi būti atliktas iki 2027 m. sausio 1 d.
5. Ex post vertinimas viešinamas Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 24³ straipsnyje nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas